

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Makó Gábor ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a Kozma és Fáy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kozma Péter ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. június 7. napján kelt 31.P.22.106/2017/5. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az I. rendű alperest a helyreigazítás közlésére a ... napilap ...-i számában megjelent, a „...” című cikkel azonos helyen és betűszedéssel kötelezi.

A helyreigazítás szövegéből mellőzi „A valótlan állításért elnézést kérünk” szövegrészt.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 30.000 (harmincezer) forint + áfa elsőfokú perköltséget.

A II. rendű alperest arra kötelezi, hogy 18.000 (tizennyolcezer) forint eljárási illetéket fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra, míg megállapítja, hogy a további 18.000 (tizennyolcezer) forint kereseti illeték a Magyar Állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A keresetükben az I. és II. rendű felperesek kérték, hogy a bíróság az I. rendű alperest a ... és a ... hírportálon a „...” című cikkel egyező módon, a hírportálon az eredeti cikk elérhetőségéig, de legalább 30 napig a következő helyreigazítás közzétételére kötelezze: „...-én a „...” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy II.rendű felperes neve - aki a I.rendű felperes neve ... - az ... hatóságoknál

feljelentette munkatársunkat A valótlan tényállítás miatt mind a I.rendű felperes nevetől, mind II.rendű felperes neve ... elnézést kérünk."Kérték továbbá, hogy a bíróság a II. rendű alperest a felmerült perköltségben marasztalja.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Hivatkoztak arra, hogy felpereseknek nincs keresetőségi joguk, ugyanis a sérelmezett közlés nem vonatkoztatható rájuk. Előadták, hogy a sérelmezett cikkeken az ... véleménye került kifejtésre, a véleménynyilvánítása pedig okszerű volt, arra való tekintettel, hogy milyen tartalmú levelezés folyt a ... és a ..., valamint a I.rendű felperes neve között.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy a ... napilapban 5 napon belül - az eredeti közléssel azonos helyen és betűszedéssel - az alábbi helyreigazítást tegye közzé: „Helyreigazítás: ...-én a „...” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy II.rendű felperes neve - aki a I.rendű felperes neve ... - az ... hatóságoknál feljelentette munkatársunkat A valótlan állítás miatt elnézést kérünk." Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a II. rendű felperes javára 30.000 forint perköltséget, valamint fizessen meg a Magyar Állam javára - a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására - 36.000 forint eljárási illetéket. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában hivatkozott az Alaptörvény IX. cikkére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdésére és 12. § (1) bekezdésére, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. §-ára és 343. §-ára, és a PK 12., 13. és 14. számú állásfoglalásban foglaltakra.

A ... internetes sajtótermékben megjelentekkel kapcsolatos kereseti kérelem vonatkozásában rögzítette, hogy a ... online kiadásának szerkesztőségéhez helyreigazítási igényt törvényes határidőn belül a felperesek nem juttattak el, az internetes sajtótermék szerkesztőségét alperesként nem állították perbe, erre tekintettel a keresetet e körben elutasította. Szintén elutasította az I. rendű felperes kereseti kérelmét arra hivatkozással, hogy az I. rendű felperesre, mint szervezetre vonatkozó tényállítást a cikk nem tartalmaz.

A II. rendű felperes keresetőségi joga körében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a cikk első része, melyben a sérelmezett állítás található, egyértelműen összefügg az írás további részeivel, ahhoz szorosan kapcsolódik, így a II. rendű felperes személyét az átlagolvasó a sérelmezett közlésekkel hozza kapcsolatba. Rögzítette továbbá, hogy az alpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a cikkben írtak a valóságnak megfelelnek. ... tanúvallomása alapján azt állapította meg, hogy az általa látott levél tényleges tartalma nem került igazolásra, a cikkben állítottakat pedig nem igazolja az, hogy elhitte a levél felmutatójának a levél általa közölt tartalmát.

A Pp. 78. §-a alapján kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek perköltséget, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel állapított meg. A II. rendű alperest az eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés és a 15. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Az ítélettel szemben az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, és a felperesek perköltségben való marasztalását kérték.

Előadták, hogy az elsőfokú bíróság teljeskörű és mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, azonban a tényállást nem megfelelően állapította meg. Ismételten arra hivatkoztak, hogy a II. rendű felperesnek nincsen a sérelmezett közlésekkel kapcsolatban keresetőségi joga, a sérelmezett közléseket tartalmazó cikkrészlet alapján nem azonosítható. Amennyiben pedig esetlegesen

azonosítható lenne a II. rendű felperes, a cikk szerzője okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy ő az, aki feljelentette, mivel ezt egy ... tisztviselő mondta neki, miközben felmutatott egy a II. rendű felperes által írt levelet is. Kifejtették, hogy a sérelmezett közlés véleménynyilvánításnak minősül, így helyreigazításnak helye nincs. Sérelmezték, hogy habár az elsőfokú eljárásban az I. rendű felperes teljes egészében pervesztes lett, az elsőfokú bíróság nem kötelezte perköltség megfizetésére a II. rendű alperes felé.

A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az ítélet helybenhagyását kérték annak helyes indokaira való tekintettel. Előadták, hogy a II. rendű felperes személye egyértelműen azonosítható a sérelmezett cikk alapján, a közlés pedig nem véleménynyilvánítás, hanem tényállítás.

Az alperesek fellebbezése kisebb részben megalapozott.

A másodfokú bíróság nem érintette az I. rendű felperest érintő döntést, miután a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság eljárásával kapcsolatosan elsődlegesen rögzíti, hogy a ... napilap, valamint a ... internetes hírportál két elkülönülő sajtótermék, amelyek önálló, saját szerkesztőséggel rendelkeznek még akkor is, ha a szerkesztőségek ténylegesen egy helyen működnek.

A Pp. 342. § (1) bekezdése egyértelműen meghatározza, hogy a sajtótermék szerkesztőségétől kell kérni a helyreigazítást. Amennyiben különböző sajtótermékekben megjelenő közlések vonatkozásában kéri az érintett a helyreigazítás közzétételét, akkor valamennyi sajtótermék szerkesztőségéhez el kell juttatni ezen kérelmét. Ha a sajtótermék szerkesztősége a helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét határidőben nem teljesíti a Pp. 343. § (1) bekezdése alapján az igénylő fél ellene keresetet indíthat. Ezen jogszabályhelyből egyértelműen megállapítható, hogy alperesként a sajtó-helyreigazítási perben annak a szerkesztőségnek kell perben állnia, amelyik szerkesztőség által szerkesztett sajtótermékben közöltek vonatkozásában él helyreigazítás iránti igénnyel az érintett személy.

Jelen esetben a felperesek keresetükben mind a ... napilap, mind a ... internetes sajtótermék vonatkozásában előterjesztették a kereseti kérelmüket, így perbe kellett volna állítaniuk további alperesként a ... internetes sajtótermék szerkesztőségét. Mivel ezt elmulasztották, az elsőfokú bíróságnak - a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontja alkalmazásának terhe mellett - fel kellett volna hívnia a felpereseket. Ezt az elsőfokú bíróság elmulasztotta, ezért a perben a ... internetes sajtótermék szerkesztősége peres félként nem szerepelt. A Fővárosi Ítéltábla mindezek ellenére nem látta annak indokát - a Pp. 252. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére sem - hogy az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezze, mivel a felperesek az elsőfokú bíróság ítéletének nem támadták azon rendelkezését, miszerint a ... internetes sajtótermékben a helyreigazítás nem kerül közzétételre, és ténylegesen az alperesek sem hivatkoztak ezen eljárási szabálysértésre.

A Fővárosi Ítéltábla csupán megjegyzi, hogy következetes a bírói gyakorlat szerint, a pert megelőző eljárás megfelelő lefolytatásának értékeléséről a bíróságnak az ügy érdemében, ítélettel kell határoznia.

Az elsőfokú bíróság a jogvitában irányadó jogszabályi rendelkezéseket, így az Smtv. 12. § (1) bekezdését, a Pp. 342. § (1) bekezdését és a 343. § (1) bekezdését, valamint a figyelembe veendő

PK 12., 13. és 14. számú állásfoglalásokat teljes körűen ismertette, így azokra másodfokú bíróság csupán visszautal.

A PK 12. számú állásfoglalásra is figyelemmel helytállóan értékelte azt, hogy a cikk teljes tartalma alapján a II. rendű felperesre vonatkozatható a sérelmezett közlés. A bevezető rész, valamint azt követően a II. rendű felperes rendszerváltozás előtti, majd utáni tevékenységét bemutató része egymással összefügg, és így egyértelműen megállapítható, hogy a sérelmezett közlés a II. rendű felperesre vonatkozik. Ezen összefüggést tovább erősíti az első résznek az utolsó előtti mondata: „...”, majd közli, hogy most már tudja is a választ. Két mondatnál később a II. rendű felperes megnevezésre kerül. A véleménynyilvánításra való alperesi hivatkozás nem helytálló, egy feljelentés megtételének a valósága bizonyítható. Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a tényállítás valóságát az I. rendű alperesnek kellett bizonyítania, és e körben helytállóan értékelte a bizonyítékokat. Maga az ... adta elő, hogy nem olvasta el az ... tisztségviselő által felmutatott levelet, így maga sem tudja azt, hogy a felmutatott levél ténylegesen mit tartalmazott. Az alperesek által csatolt elektronikus levelezés pedig csak azt bizonyítja, hogy az érintett ... kapcsolatosan bejelentés érkezett a ..., azonban az, hogy ezen bejelentés ténylegesen kitől származott, nem került bizonyításra, így értelemszerűen az sem, hogy esetlegesen a bejelentés a II. rendű felperestől érkezett volna.

A helyreigazító közlemény tartalmára jogszabályi iránymutatást tartalmaz az Smtv. 12. § (1) bekezdése, miszerint a közleményből ki kell tűnnie, hogy a közlés mely tényállítása valótlan. Az elsőfokú bíróság által nem hivatkozott PK 15. számú állásfoglalás szól a helyreigazító közlemény tartalmának megállapításáról, amely szerint nem kötelezhető a sajtó olyan nyilatkozat közlésére, amely a jogosult által érvényesített igény körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket akár tartalmában, akár terjedelmében túllépi. Ilyen esetben, ha a jogosult közzétenni kért nyilatkozata nem megfelelő, a bíróság - ezt a közlési módot mellőzve - a helyreigazító közlemény szövegét az érvényesített jog tartalmi körén belül másként határozza meg.

Az elsőfokú bíróság által a Pp. 345. § (3) bekezdése alapján megállapított helyreigazító közlemény olyan közlést is tartalmaz, amely nem felel meg a fenti jogszabályi rendelkezésnek, és a kialakult bírósági gyakorlatnak. Az „elnézést kérünk” kitétel ténylegesen a személyiségi jog megsértése esetén alkalmazható felróhatóságtól független szankció [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pont], amelynek követeléséhez személyiségi jogi pert kell indítania az érintettnek, ilyen jellegű szankció alkalmazásának sajtó-helyreigazítási perben nincs helye.

A Fővárosi Ítéltábla a végrehajthatóság érdekében megváltoztatta az elsőfokú bíróságnak a teljesítéssel kapcsolatos rendelkezéseit is. Az elsőfokú bíróság ítéletében nem rögzítette azt, hogy ténylegesen mely korábbi konkrét cikkel kapcsolatosan kell közzétennie a helyreigazítást az I. rendű alperesnek. A sajtó-helyreigazítási perben a helyreigazító közlemény közzétételére való kötelezéskor az ítéletben fel kell azt is tüntetni egyértelműen, hogy melyik sajtótermékben, mikor és milyen címmel megjelent közléssel kapcsolatos a helyreigazítás.

Helytálló volt az alperesek fellebbezése a körben, hogy annak ellenére, hogy az I. rendű felperes teljes mértékben pervesztes lett, az elsőfokú bíróság nem kötelezte perköltség megfizetésére a II. rendű alperes irányába. A másodfokú bíróság ezért e körben is megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét és kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperes javára 30.000 forint + áfa perköltséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján. A feljegyzett eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezések megváltoztatása szintén szükséges volt az I. rendű felperes pervesztessége okán, így a másodfokú bíróság a II. rendű alperes által fizetendő eljárási

illeték összegét mérsékelte. Az eljárási illeték fele összegét pedig a Magyar Állam viseli arra való tekintettel, hogy az I. rendű felperes személyes illetékmentesség illeti meg [Itv. 5. § (1) bekezdés d) pont].

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A másodfokú döntés eredményeként ténylegesen az alperesek fellebbezése a per fő tárgyára való tekintettel nem volt megalapozott, ezért a bíróság úgy tekintette, hogy a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget teljes mértékben a II. rendű alperesnek kell viselnie, a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint. Annak összegszerűségét a másodfokú bíróság a 600.000 forintos fellebbezési pertárgyérték alapul vételével a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés és 4/A. §-a alapján állapította meg. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13 § (2) bekezdés és a 15. § (1) bekezdése alapján kötelezte a II. rendű alperest.

Budapest, 2017. november 7.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő